nocníky a vůbec všecky zaměstnance jsoucí v podobném zaměstnání a požívající platu měsíčního nebo ročního, pozbývá platnosti; osoby tyto podléhají nemocenskému pojištění bez ohledu na výši svého příjmu.

§ 3.

V § 25. XIX. zákonného článku z roku 1917 o pojištění průmyslových a obchodních zaměstnanců na případ choroby a úrazu jest položiti v první větě prvního odstavce místo číslice 4% číslici 5.4%.

§ 4.

Ministr sociální péče určí den, kterým přestává působnost nemocenských pokladen, které mají býti podle článku XXI. zákona ze dne 15. května 1919, č. 268 Sb. z. a n., zrušeny.

§ 5.

Pro celé území Slovenska zřizuje se Zemská úřadovna pro dělnické pojištění na Slovensku se sídlem v Bratislavě.

K řízení této pojišťovny povolává se zatím správní komise, která se skládá z 18 členů, a to z 9 členů z podnikatelů a z 9 členů ze zaměstnanců.

Správní komise zvolí ze sebe předsedu a jeho náměstka. Členy správní komise jmenuje ministr sociální péče.

§ 6.

Prozatímní stanovy a jednací řád Zemské úřadovny pro dělnické pojištění na Slovensku určí ministr sociální péče, jehož schválení podléhá každá změna stanov.

§ 7.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. října 1919. Týmž dnem pozbývá působnosti nařízení ministerstva s plnou mocí pro správu Slovenska ze dne 29. června 1919, č. 116, až na to, že stupnice příjmu stanovená v § 2. tohoto nařízení platí nadále pro povinné pojištění příslušníků rodiny.

§ 8.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr sociální péče.

Tusar v. r.

Dr. Horáček v. r. Klofáč v. r.
Habrman v. r. Dr. Heidler v. r.
Dr. Winter v. r. Dr. Franke v. r.
Dr. Veselý v. r. Staněk v. r.

Hampl v. r.

Zákon ze dne 29. října 1919, čís. 606, o drahotních příplatcích k úrazovým důchodům.

(Vyhlášen v částce C XXVIII. Sb. z. a n. dne 21. listopadu 1919.)

§ 1.

Zraněným, kteří při provozování podniku, ležícího v nynějším území republiky Československé a podléhajícího úrazovému pojištění, před 1. čer-

vencem 1917 utrpěli úraz, jímž ztratili alespoň 42% výdělečné schopnosti a kteří podle zákonův o úrazovém pojištění požívají důchodu, odpovídajícího této ztrátě, náleží pro mimořádné drahotní poměry poválečné příplatek k důchodu.

Zraněným, kteří utrpěli takový úraz při provozování podniku státních drah rakouských anebo uherských, výhr. priv. Buštěhradské železnice, priv. Ústecko-teplické dráhy, nebo priv. Košicko-bohumínské železnice, přísluší příplatek k důchodu, byli-li v době úrazu služebně přiděleni u služebního místa neb úřadu, jehož působnost se vztahovala na nynější území Československé republiky.

§ 2.

Příplatek důchodový vyměřuje se podle ztráty schopnosti výdělečné takto:

a) při ztrátě 42% až do 66⅔% náleží oprávněným osobám příplatek 30%;

b) při ztrátě vyšší 66⅔% až do 83⅓% příplatek 40% a

c) při ztrátě nad 83⅓% příplatek 50% základního důchodu úrazového, jehož zraněný požívá.

§ 3.

Pozůstalým po zraněných, uvedených v § 1., přísluší rovněž příplatek k základnímu důchodu, a to vdovám a rodičům 50%, sirotkům 30%, sirotkům oboustranně osiřelým 50% z důchodu, jehož požívají.

§ 4.

Příplatek k důchodu náleží jen osobám bydlícím v území republiky Československé, a to proti příslušné územní úrazové pojišťovně dělnické; pokud pak se úraz stal při provozování podniku, jehož zřízenci byli podle § 4. zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, ve znění stanoveném článkem III. zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., zproštěni pojistné povinnosti, proti správě tohoto podniku.

Pokud jde o požívatele důchodu z Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic a z Úrazové pojišťovny hornické ve Vídni, náleží příplatek pouze, podá-li požívatel důchodu u územní úrazové pojišťovny dělnické, neb u správy podniku, příslušné podle předešlého odstavce, do 6 měsíců ode dne, kdy nárok na příplatek vznikne, žádost za přiznání příplatku opatřenou doklady, prokazujícími nárok.

§ 5.

Příplatek náleží pouze, pokud důchod sám anebo důchod i s příplatkem nepřesahuje ročně u zraněného 1800 K, u pozůstalých úhrnem 900 K.

Pokud jde o důchody z úrazův utrpěných při provozování podniků železničních, započítávají se do částky uvedené v odstavci prvním též výslužné, běžný dar z milosti, drahotní přídavky (výpomoci a pod.) k výslužnému a běžným darům z milosti, z řádného výslužného však pouze 75%.

§ 6.

Utrpěl-li někdo v době, v § 1. určené, dva nebo více úrazů, z nichž požívá důchodů, je pro vyměření příplatku drahotního rozhodna celková ztráta schopnosti výdělečné a úhrn důchodový jí odpovídající.

Požívá-li vdova nebo jiná osoba vedle důchodu, který jí náleží jako pozůstalé, také důchod jako zraněná, budiž jí přiznán příplatek, pro ni výhodnější.

§ 7.

Zhorší-li se následky úrazové tak, že zraněnému náleží podle § 2. tohoto zákona příplatek vyšší, jest vyměřiti tento vyšší příplatek zároveň se zvýšením důchodovým. Naopak, klesne-li zlepšením následků úrazových důchod tak, že zraněnému přísluší příplatek nižší, jest vyměřiti tento nižší příplatek rovněž spolu se snížením důchodovým, nebo jest příplatek vůbec zastaviti, klesne-li ztráta schopnosti výdělečné pod 42% a důchod úrazový pod úroveň odpovídající této ztrátě.

Zvýší-li se, nebo sníží-li se důchod pozůstalých, zvýší se, nebo sníží se poměrně i drahotní příplatek.

Do odbytného vdovám, provdaným opět (§ 7. odst. 4 zákona úrazového),a při kapitalisaci podle §§ 41. a 42. zákona úrazového, drahotní příplatek se nezapočítává.

§ 8.

O přiznání a vyměření příplatku rozhoduje představenstvo Úrazové pojišťovny dělnické, nebo správa podniku, proti němuž nárok na příplatek podle § 4. náleží.

Opravných prostředků do tohoto rozhodnutí není.

§ 9.

Peníze, nutné k úhradě příplatků, opatří se rozvrhem na podnikatele, jejichž závody podléhají povinnému pojištění; částka na jednotlivého podnikatele připadající, musí býti úměrna výši pojistného.

Příplatky, jež vyplatí Úrazová pojišťovna poživatelům důchodu, kteří utrpěli úraz v podniku, vyňatém z pojistné povinnosti podle § 57. úrazového zákona, nahradí podnikatel Úrazové pojišťovně.

§ 10.

Zákon tento nabude účinnosti 1. října 1919 a pozbude jí 30. září 1921.

§ 11.

Ministru sociální péče se ukládá, by jej provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Winter v. r.

Zákon ze dne 29. října 1919, čís. 608, o prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických.

(Vyhlášen v částce CXXX. sb. z. a n. dne 24. listopadu 1919.)

§ 1.

Bratrská pokladna (oddělení zaopatřovací) je povinna poskytovati mimořádných přídavků k zaopatřovacím platům (provisím) podle těchto pravidel: